

भवोचदेनं गगनस्युगा रघुः
स्वरेण धीरेण निवर्त्तयन्निव ॥”)

पीतवर्णः । इत्यनेकार्थकोषः ॥
हरिकः, पुं, (हरिरेव । हरि + स्वार्थे संज्ञायां
वा कन् ।) पीतहरितवर्णाश्वः । तत्पठ्यायः ।
हालकः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ चौरः । अज-
न्नीडकः । इति केचित् ॥

हरिकेलीयः, पुं, (हरिकेलिमहंतोति । हरिकेलि
+ कः ।) वक्रदेगः । इति हेमचन्द्रः । तद्दे-
गस्थे, त्रि ॥

हरिकेशः, पुं, (हरिः पिङ्गलः केशो यस्य ।)
शिवः । इति केचित् ॥ (यथा, महाभारते ।
१३ । १७ । ४४ ।

“दोर्घश्च हरिकेशश्च सुतीर्थः कृष्ण एव च ॥”
विष्णुः । यथा, महाभारते । ६ । ६२ । ५० ।
“महोरग वराहाय हरिकेश विभो ! जय ॥”
शिवभक्त्यक्षविशेषः । स तु शिवप्रसादात् दण्ड-
पाणित्वं क्षेत्रपालत्वादिकश्च प्राप्तवान् । यथा,
“एवमुक्त्वा ततो देवः सह देव्या जगत्पतिः ।
जंगाम यच्चो यत्वास्ते कृशो धमनिस्सन्ततः ।
तं दृष्ट्वा प्रणतं भक्त्या हरिकेशं वृषध्वजः ।
दिव्यं चक्षुरदात्तस्मै येनापश्यत् स शङ्करम् ॥

सूत उवाच ।

पथ यच्चसदा तत्र शनैरुभ्यो चक्षुषी ।
अपश्यत् स शिवं देवं वृषं श्वेतमुपाश्रितम् ॥
देव उवाच ।

जराभरणमिर्मुक्ताः सर्वशोकविवर्जितः ।
भविष्यसि गणाध्यक्षो वरदः सर्वपूजितः ॥
अजेयश्चापि लोकानां योगैश्वर्यसमन्वितः ।
अन्नदश्चापि लोकेभ्यः क्षेत्रपालो भविष्यसि ॥
महाबलो महामत्स्यो ब्रह्मण्यो मम च प्रियः ।
ब्रह्मणश्च दण्डपाणिश्च महायोगी तथैव च ॥
उद्भ्रमः सन्ममशैव गणो ते परिचारकौ ।
तवाज्ञया कारिष्येते लोकस्योद्भ्रमसन्भ्रमी ॥”
इति मातृख्ये । १० । ८८—९० ; ९६—९८ ॥

हरिक्रान्ता स्त्री, (हरिणा क्रान्ता ।) विष्णु-
क्रान्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

हरिर्गृहं, स्त्री, (हरिर्गृहम् ।) हरिराजयः ।
पुरोविशेषः । तत्पठ्यायः । एकचक्रम् २ शुभ-
पुरी ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हरिचन्दनं, पुं, स्त्री, (हरेरिन्द्रस्य प्रियं चन्दनम्)
देवतकविशेषः यथा,—

“पञ्चेते देवतानो मन्दारः पारिजातकः ।
सन्तानः कल्पवृक्षश्च पुंसि वा हरिचन्दनम् ॥”
इति स्वर्गवर्गे अमरः । १ । १ । ५३ ॥

देवभूमावेव सन्भवात् देवतकः । चन्दयति
आह्लादयति चन्दनं चदि आह्लादे दीप्ती
नन्द्यादित्वादनः । हरेरिन्द्रस्य चन्दनं हरि-
चन्दनम् । इति तट्टीकायां भरतः ॥ * ॥ चन्दन-
विशेषः । तत्पठ्यायः । तैलपर्णिकम् २ गोशौ-
र्षम् ३ । इति मनुष्यवर्गे अमरः । २ । ६ । १३२ ॥
शौचि हरिचन्दने । चन्दनविशेषाणां पृथक्

पृथक् नामानौत्सव्ये । तथा च तिलस्यैव पर्ण-
मस्य तिलपर्णौ वृक्षभेदः ततो जातं तैलपर्णिकम् ।
धवलं सुश्रीतलं चन्दनं तैलपर्णिकम् ।
गोः शौर्षं गोशौर्षं तदाकारे मलयैकदेशे जातं
गोशौर्षम् । कालताम्रव्यामिश्रवर्णसुत्पलगाश्वि
प्रतिसुरभि श्रौतलतया सदैव सर्वैर्वैष्टं गो-
शौर्षम् । कपिलवर्णत्वात् हरि च तच्चन्दन-
श्चेति हरिचन्दनम् । हरेरिन्द्रस्य चन्दनं वा ।
हरिर्मण्डूकस्तदाकारे पर्वतभागे जातत्वाद्वा
हरिचन्दनम् । इति भरतः ॥ तत्पठ्यायान्तरं
सुराहम् २ हरिगन्धम् ३ इन्द्रचन्दनम् ४ दिव्यम्
५ दिविजम् ६ महागन्धम् ७ नन्दनजम् ८
सोहितजम् ९ । हरिचन्दनं कोकणे प्रसि-
द्धम् । अस्य गुणाः ।

“हरिचन्दनन्तु दिव्यं हिमं तदिह दुर्लभं मनुजैः ।
पित्ताटोपविक्षोपि वमशुभ्रमशोषमान्धमेदो-
हृत् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

(पीतचन्दनम् । कलम्ब इति लोके ।

“कालीयकन्तु कालीयं पीताम् हरिचन्दनम् ।
।रिप्रियं कालसारं तथा कालानुसार्थकम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे)
पारिभाषिकहरिचन्दनं यथा,—

“वृष्टश्च तुलसीकाष्ठं कर्पूरागुरुयोगतः ।
अथवा केशरैर्योज्यं हरिचन्दनमुच्यते ॥”

इति पाञ्चे पातालखण्डे १२ अध्यायः ॥

हरिचन्दनं, स्त्री, (हरिचन्दनं तद्दृष्टव्यं स्वस्थेति ।
अच् ।) ज्योत्स्ना । कुङ्कुमम् । इति मेदिनी ॥
पञ्चकेशरम् । इति हलायुधः ॥ कान्ताङ्गम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणः, पुं, (हरति मनः क्लियते गोतादिना वा ।
हृ + “श्यास्वाहृजविभ्य इन्च् ।” उणा० २ ।
४६ । इति इन्च् ।) खनामाख्यातपशुः । तत्प-
ठ्यायः । सृगः २ कुरङ्गः ३ वातायुः ४ अजिन-
योनिः ५ । इत्यमरः । २ । ५ । ८ ॥ सारङ्गः ६
चलनः ७ पृषत् ८ भौहृदयः ९ मयुः १० ।
इति जटाधरः ॥ चारुलोचनः ११ जिनयोनिः
१२ कुरङ्गमः १३ नट्यः १४ नट्यः १५ रिष्यः
१६ रिष्यः १७ एणः १८ एणकः १९ । इति
शब्दरत्नावली ॥ कृष्णतारः २० सुलोचनः २१
पृषतः २२ । अस्य मांसगुणाः ।

“एणस्य मांसं लघु श्रौतवृष्यं
त्रिदोषहृत् षड्रसदश्च कथम् ।
कुरङ्गमांसं मधुरश्च यद्दत्
कफापहं पित्तहरं मरुत्पदम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

अपि च ।

“हरिणः श्रौतलो बहुविधमूत्रो दीपनो लघुः ।
रसे पाके च मधुरः सुगन्धिः सन्निपातहा ॥
एणः कषायो मधुरः पित्तासृक्कफनाशनः ।
संग्राही रोचनो हृद्यो बलकृष्णरनाशनः ॥”
इति राजवल्लभः ॥ * ॥

अन्यच्च ।

“कुरङ्गो वृङ्ख्यो बभ्यः श्रौतलः पित्तहृद्गुरुः ।
मधुरो वातहृद् ग्राही किञ्चित्फकरो मतः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

हरिणस्य पञ्चमेदो यथा,—

“हरिणश्चापि विज्ञेयः पञ्चमेदोऽवु भेरव ।

नट्यः कृशो रुक्शैव पृषतश्च सृगस्तथा ।

एते बलिप्रदानेषु चर्मदाने च कौर्त्तिताः ॥”

इति कालिकापुराणे ६ अध्यायः ॥ * ॥

शुक्लवर्णः । विष्णुः । शिवः । (यथा, महा-
भारते । १३ । १७ । ११८ ।

“आषाढश्च सुषाढश्च ध्रुवोऽथ हरिणो हरः ॥”
सूर्यः । इंसः । इति केचित् ॥ (ऐरावत-
वंशोद्भूतनागविशेषः । यथा, महाभारते । १ ।
५७ । ११ ।

“ऐरावतः पारिजातः पाण्डुरो हरिणः

कृशः ।

विहङ्गः शरभो मेदः प्रमोदः संहतापनः ।

ऐरावतकुलादेते प्रविष्टा ह्यववाहनम् ॥”

पाण्डुवर्णः । तद्दुष्क्रे, त्रि ॥ इत्यमरः । १ । ५ । १३ ॥

(यथा, महाभारते । १ । १ । १३५ ।

“स भोगान् विविधान् भुञ्जन् रत्नानि विवि-
धानि च ।

कथितो धृतराष्ट्रस्य विवर्णो हरिणः कृशः ॥”)

हरिणनर्त्तकः, पुं, (हरिण इव नृत्यतीति । नृत्य +
श्वल् ।) किन्नरः । इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणहृदयः, त्रि, (हरिणस्यैव भीतं हृदयं
यस्य ।) भौहः । इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणाक्षी, स्त्री, हृदयलासिनौनामगन्धद्रव्यम् ।

इति शब्दचन्द्रिका ॥ (हरिणस्य अक्षिणीव
अक्षिणी यस्याः । समासे षः । डीप् । सृग-
लोचना रमणी ॥)

हरिणाङ्कः, पुं, (हरिणः अङ्कश्चिह्नं यस्य ।)

चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणी, स्त्री, (हरिण + डीष् ।) सृगी । (यथा,
रघुः । २ । ११ ।

“धनुर्भूतोऽप्यस्य दयांर्द्रभाव-
माख्यातमन्तःकरणैर्विशङ्कैः ।

विलोकयन्त्यो वपुरापुराणां-
प्रकामविस्तारफलं हरिण्यः ॥”)

स्वर्णप्रतिमा । इत्यमरः । ३ । ४ । ५० ॥ (हरित +
डीष् । तस्य नः ।) हरिता । नारीभेदः । वृत्त-
भेदः । इति मेदिनी ॥ (तल्लक्षणं यथा,—
“नसमरला गः षड्वेदे ह्ये हरिणो मता ॥”
विस्तारस्तु हृन्दः शब्दे द्रष्टव्यः ॥) मञ्जिष्ठा
स्वर्णयुधी । इति राजनिर्घण्टः ॥ तद्वशी ।
वरस्त्री । इति शब्दरत्नावली ॥ (सुराङ्गनाभेदः ।
यथा, रघुः । ८ । ७८ ।

“चरतः किल दुश्चरं तप-
स्तृणविन्दोः परिशङ्कितः पुरा ।

प्रजिघास्य समाधिभेदिनीं
हरिरसौ हरिणीं सुराङ्गनाम् ॥”)